

slaget gennemgaa Behandling i et Fællesudvalg.

Ordføreren (Rørdam): Jeg vil blot sige til den sidste ærede Taler og til det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), at dette Spørgsmaal om Appel netop viser, hvor vanskelige flere af disse Spørgsmaal er. Det ærede Medlem fra Verninge mente, at de under Litra d. nævnte Tilfælde skulde være Genstand for Appel, at det var saa lige ud ad Landevejen, at saadant et Spørgsmaal som, om et Ulykkestilfælde begrunder Krav efter Loven eller ej, maatte man kunne faa ind under Domstolens Afgørelse. Jeg maa dertil sige, saaledes som de socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget har hævdet, at dette kunde man være med til, for saa vidt det gjaldt Arbejderne, hvis det kun var Arbejderne, som havde Lov til at appellere, men hvis Forsikringsselskaberne og Arbejdsgiverne ogsaa skulde have Lov til at appellere, kunde det føre til, at Forsikringsselskaberne principmæssigt appellerede for at forhale Sagen, idet de sagde: Det gør ingenting, at vi appellerer, for vi kan maaske opnaa, at Domstolene siger, at Tilfældet hører ikke ind under Loven. Saaledes gaar det med den Slags Ting, at de kan ses fra forskellige Sider.

Til den sidste ærede Taler vil jeg sige, at naar han beklagede sig over, at han ikke paa sin Plads kunde finde de sidste 14 Ændringsforslag, der var stillede i Landstinget, ligger det i, at Ændringsforslag, som er stillede i Landstinget til et Lovforslag, ikke omdeles i Folketinget. Det er maaske en Fejl, at de ikke bliver omdelt, men det er nu en Gang Tilfældet, og derfor har den ærede sidste Taler ikke kunnet finde dem.

Martin Olsen: Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) sagde, at der indenfor Udvalget havde været fuld Enighed om Nedsættelse af Fællesudvalg, og saa angav han, at en af Grundene til, at der alligevel ikke blev vedtaget Fællesudvalg, havde været, at en stor Mængde Arbejdere skulde have godt af Loven, derfor vilde man ikke forhale Sagen ved at sende den i Fællesudvalg. Men for det første er det ikke rigtigt, at der har været denne Enighed om Fællesudvalg, og naar det ærede Medlem senere sagde, at Arbejderne vilde have været vel tjente med at vente et Par Maaneder til — uagtet han mente, at de allerede havde ventet alt for længe —, da de saa kunde

have faaet en bedre Lov, maa jeg spørge det ærede Medlem, hvorfra han har denne Sikkerhed for, at Arbejderne kunde have faaet en bedre Lov ved et Fællesudvalg. Han var overbevist om, at der ved et Fællesudvalg kunde tilvejebringes en betydelig Forbedring af Lovforslaget, men vi var bange for det modsatte, og derfor ønskede vi ikke Fællesudvalg.

Ivar Berendsen: Ethvert Medlem af Folketingets Udvalg om denne Sag vil sikkert ved Gennemlæsningen af Landstingets Affattelse have modtaget ligesom en hel Række smaa korte elektriske Stød, i alt Fald dersom de har haft noget Særønske paa et eller andet Punkt med Hensyn til denne Lov. Disse Medlemmer vil nemlig hurtigt have opdaget, at snart ser de en Ting, som de med stort Besvær har faaet gennemført her i Folketinget, blive undlivet af Landstinget, og snart trøstes de med, at en anden Ting, som de med Vemod har set begravet hernede, viser sig alligevel at have Livskraft nok til at vaagne op ovenpaa. Ja, de oplever endogsaa, at Landstinget med en Naturforskers eller Oldforskers fanatiske Interesse graver en forhistorisk Paragraf op, som er stædt til Hvile allerede i Folketingets Udvalg, og som ikke har modtaget Tilslutning fra nogen som helst Side, hverken i Udvalg eller Sal, og sætter den ind igen i Lovforslaget. Det er en i Sandhed sjælden Alsidighed. Landstinget ved Behandlingen af dette Lovforslag har vist i Retning af i det ene Øjeblik at træde paa Tærne og i det næste at gnide ind med en vellugtende Balsam. Hvis den udmærkede Landstingsmand, der har været baade Ordfører og Formand for Landstingets Udvalg, har nogen Sans for det humoristiske — hvad jeg for Resten tror, han har —, vil han, da han foretog den sidste Gennemgang af Landstingets Ændringsforslagsliste og Betænkningen, have haft en udsøgt Nydelse paa den store Humors Omraade, særlig hvis han er begyndt med at se paa § 43, hvor han har været med til at slagte et af sit eget Partis Hjertebørn, et Barn, som jeg selv havde en Aktie i, et Andelsbarn, og saa havde ladet Øjet gaa hen over § 14, hvor altsaa det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) har en kær Tanke, hvis Blod raaber mod Himmelen, samtidig med at Socialdemokraterne paa flere Steder har uomgængelige Nødvendigheder, som er forsvundne. Men dette har jo en Side, som ikke er humoristisk, og det er den Side, at samt-